

Arrest

**nr. 151 274 van 26 augustus 2015
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 augustus 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat LAMBRECHT, die *loco* advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 mei 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 29 augustus 2013 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk is.

Het betreft de thans bestreden beslissing.

Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 30 september 2013 en is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.05.2012 werd ingediend, en op 01.10.2012 en 25.03.2013 werd aangevuld, door:

*S(...), K(...)
nationaliteit: India
(...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene stelt dat hij niet terug kan naar zijn land van herkomst omdat zijn ouders zijn overleden en hij niemand meer zou hebben in Indië. Hij legt hier echter geen bewijzen van voor. Wij hebben dit argument bijgevolg niet in zijn voordeel weerhouden. Voor wat betreft het argument dat hij deel uitmaakt van het pleeggezin waarin hij verblijft, merken we op dat betrokkene meerderjarig is, en dat de voogdij over betrokkene op 02.12.2011 van rechtswege werd beëindigd. Bovendien kreeg de toenmalige voogd op 10.09.2010 reeds een bevel om betrokkene terug te brengen naar zijn land van herkomst, dit met het oog op een duurzame oplossing voor de minderjarige. Dat hier geen gevolg aan werd gegeven stelt betrokkene nu niet vrij van de verplichting om de verblijfsaanvraag voor België in te dienen bij de bevoegde diplomatieke post in het buitenland.

De elementen van integratie (het feit dat hij sinds 2010 in België verblijft, deeltijds onderwijs volgt, Engels leert, werkbereid is, stage loopt in de horeca, een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd heeft, sociale banden heeft, zich als vrijwilliger engageert en steunbetuigingen en schoolattesten voorlegt) behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Ze kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

Op 17 januari 2014 wordt de verzoeker effectief verwijderd naar zijn land van herkomst, India.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153 761).

Het belang is een zaak die de Raad ambtshalve dient te onderzoeken.

De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, dit daar de door de verzoeker aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom hij de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De Raad wijst erop dat een vreemdeling die een machtiging tot verblijf wenst aan te vragen, deze aanvraag in principe overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de vreemdelingenwet moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Onder twee cumulatieve voorwaarden, waarvan één het bestaan van buitengewone omstandigheden is, kan deze aanvraag overeenkomstig artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet echter in België worden ingediend, bij de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.

De verzoeker diende op 14 mei 2012 bij de gemeente waar hij op dat moment verbleef, een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in en was zodoende van mening dat er sprake was van buitengewone omstandigheden om het niet indienen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen.

Uit informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoeker op 17 januari 2014 werd gerepatriëerd naar zijn land van herkomst, India. Het *“verslag vertrek”* van 17 januari 2014 vermeldt:

“Geslaagd

Betrokkene is onder escorte vertrokken.”

Uit deze gegevens blijkt zodoende, en dit wordt door de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting niet betwist, dat de verzoeker zich opnieuw in zijn land van herkomst bevindt. Hij heeft dan ook geen nadeel meer bij een beslissing waarin zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, hetgeen zoals hoger reeds gesteld inhoudt dat hij zijn aanvraag niet in België mag indienen, maar zich dient te wenden tot de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Nu hij zich opnieuw in zijn land van herkomst bevindt, staat niets eraan in de weg dat hij, indien hij nog steeds de intentie zou hebben een machtiging tot verblijf aan te vragen, deze aanvraag volgens de gewone procedure overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de vreemdelingenwet indient, met name bij de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, zijnde India.

De eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing, waarin gesteld wordt dat geen buitengewone omstandigheden kunnen aangenomen worden die rechtvaardigen dat de verzoeker zijn aanvraag in België in plaats van in het buitenland kan indienen, kan hem dan ook geen nut of voordeel meer opleveren, daar hij zich reeds in zijn land van herkomst bevindt, en daar indien gewenst een aanvraag om machtiging tot verblijf kan indienen.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang in het licht van hetgeen voorafgaat, stelt de advocaat van de verzoeker zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Er dient te worden benadrukt dat het de verzoeker toekomt, wanneer er twijfel rijst omtrent zijn belang, aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft.

Uit wat voorafgaat, volgt dat de verzoeker niet heeft aangetoond dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE